

Ijssalon Garrone.

"Het verschil tussen Nederlands ijs en Italiaans ijs is dat Nederlanders hun ijs maken met liefde en Italianen con amore" zegt Beate Garrone-Perpeet De liefde voor het vak straalt er nog steeds vanaf. In de jaren zestig kwam ze, op vakantie in Nederland, een café glace halen in de salon en werd smoorverliefd op Rinaldo Garrone, die haar vanachter de toonbank bediende.

De familie Garrone opende de Ijssalon in 1949, samen met de gebroeders Giraudi. Zij konden de winkel destijds overnemen van de Italiaan Zardus die er heilig van overtuigd was geraakt dat de Russen binnen afzienbare tijd bij hem op de stoep zouden staan en besloten had om te emigreren naar Argentinië. In de jaren vijftig en zestig groeit de zaak uit tot een ontzettend populaire ontmoetingsplek voor veel mensen.

In 1969 komt Beate in Haarlem wonen en gaat meehelpen in de winkel. Eerst achter de kassa, maar al snel wil ze zelf ijs scheppen en experimenteren met nieuwe smaken. "Uiteindelijk

mocht ik dan voor het eerst malaga maken. "Rinaldo stond er dan bij 'ho nee, die lepel hoort niet daar', hij was een pietje precies in alles wat hij deed."

In 1994 komt haar man plotseling te overlijden, waarna Beate het moedige besluit neemt om verder te gaan met de winkel, die ze meteen grondig laat verbouwen. Vanachter de lambrizing komen zo een aantal prachtige originele fresco's uit de tijd van Zardus

tevoorschijn, gemaakt door Levinus Tollenaar. De winkel krijgt een stijlvol interieur, met een aantal vertrouwde blikvangers, zoals haar drie 'ijsberen' en de oude kassa, die nog steeds gebruikt wordt. Inmiddels is haar jongste zoon Alessandro regelmatig te vinden in de salon. Over een ding zijn ze het dan ook allemaal eens, het eeuwfeest Garrone dat straks gevierd gaat worden. Met veel ijs, Italiaans ijs, con amore!

